

Klaus Wiegrefe
© Der Spiegel

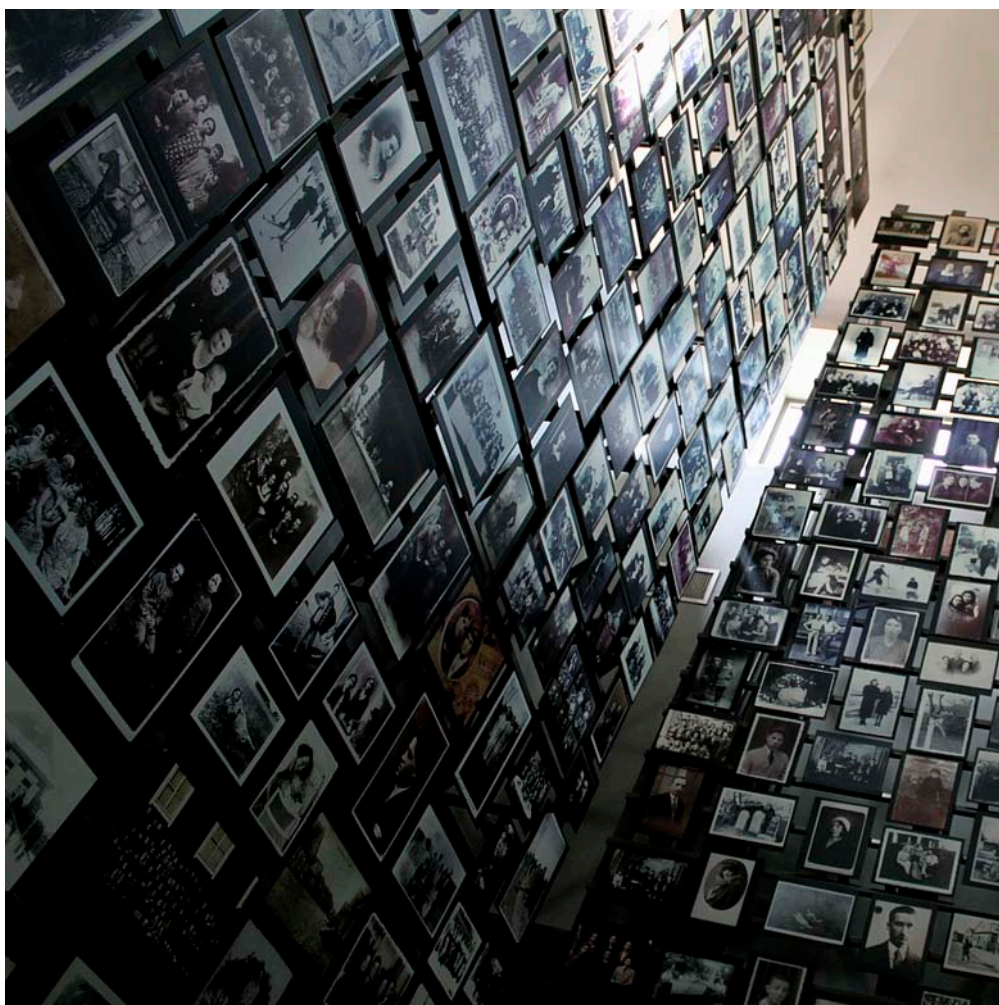
El museu en record de l'Holocaust, a Washington, sovint és visitat per polítics berlinesos. Hi han estat nombrosos ministres i diputats del Bundestag; darrerament la ministra de Benestar i Família, Manuela Schwesig, va passar per davant dels expositors amb els documents que donen fe de l'assassinat de prop de 6 milions de jueus durant el nacionalsocialisme.

Al principi, aquell edifici per al record no va rebre tanta estima alemanya. En la fase de fundació del museu, inaugurat el 1993, l'ex-canceller Helmut Kohl temia que un record públic tan prominent de l'extermini dels jueus podria perjudicar la reputació d'Alemanya al món. "Si una generació sencera d'alumnes es fa gran associant *alemany* com a sinònim d'*holocaust*, aleshores [el museu] és una cosa terrible", va dir al consell federal de la CDU.

Durant gairebé una dècada, des que va prendre possessió el 1982 fins al 1993, el canceller va intentar influir, en va, en l'estructuració del museu. El seu objectiu era que, al costat de la crueltat, també s'hi presentessin els bons alemanys: la resistència, els còmplices silencis i els demòcrates de la postguerra que van treballar per la reparació.

Ara l'historiador de Jena Jacob S. Eder ha analitzat la política històrica de Kohl respecte a l'Holocaust en una premiada tesi doctoral. Eder ha fet una troballa explosiva: 40 anys després de la fi de la guerra els prejudicis i clixés antisemites estaven estesos entre els polítics de la CDU i els alts càrrecs conservadors del Govern. No se'n salva ni el canceller, segons les investigacions d'Eder.

L'historiador ha buscat informació en els expedients de la cancelleria i del Ministeri d'Exteriors, ha analitzat els informes de Kohl al consell federal de la CDU i ha repassat el llegat de polítics de la CDU. Ha topat una vegada i una altra amb estereotips antisemites.

Patrons del passat

Hi va haver antisemites, al Govern de Helmut Kohl?
Un historiador ha analitzat documents d'aquell període i hi ha trobat informació incendiària.

Per exemple, l'estereotip sobre el suposat poder "dels jueus", que als Estats Units dirigien diaris, televisions i ràdios o fins i tot la Casa Blanca. El diputat de la CDU Peter Petersen advertia l'any 1985 en un escrit al cap del grup parlamentari de la CDU-CSU, Alfred Dregger, que les relacions alemanyano-americanes "s'en-

verinarien eficaçment", en cas que no s'aconseguís "satisfer els influents jueus dels Estats Units o, si més no, neutralitzar-los". Petersen pensava que "la influència jueva" als mitjans de masses nord-americans no s'havia de "sobrestimar".

El retret antisemita habitual que els jueus instrumentalitzarien l'Holocaust

EL MUSEU EN RECORD DE L'HOLocaust A

WASHINGTON. L'objectiu del canceller Helmut Kohl, era que, al costat de la crueltat, també s'hi presentessin els bons alemanys: la resistència, els còmplices silencis i els demòcrates de la postguerra que van treballar per la reparació.

amb finalitats polítiques també apareix sovint. En aquest sentit, Kohl explicava el 1983 a companys de partit que, recordant l'extermini, "jueus de primer nivell" als Estats Units volien "activar una palanca moral per dir contínuament a l'opinió pública nord-americana que havia de donar suport sí o sí a Israel".

Eder retreu a Kohl i al seu entorn un "antisemitisme secundari". Així anomenen els experts l'antisemitisme que s'alimenta del desig de no confrontar més els crims del període nazi, i que desemboca en la recuperació dels antics prejudicis.

És un retret greu, ja que el Govern de Kohl va continuar la política exterior del seu predecessor, amable amb Israel. Es tracta d'una relliscada sense conseqüències d'una generació que havia crescut al Tercer Reich i a la qual, per tant, faltava sensibilitat lingüística?

Els patrons antisemites, tanmateix, salten a la vista. Per exemple, l'ambaixador de Bonn a Washington, Peter Hermes, va posar entre cometes la formulació de la unitat de l'Holocaust, pel que sembla, per distanciar-se'n. El successor de Hermes en el càrrec d'ambaixador, Günther van Well, deia pestes, als informes del Ministeri d'Exteriors, dels "fanàtics de l'Holocaust" –en referència als supervivents de la Xoà– i parlava abundantment de la influència del "diner jueu" en la campanya electoral nord-americana. I Kohl va anomenar despectivament l'antic pres d'Auschwitz, de família romanesa, i més tard premi Nobel de la Pau Elie Wiesel referint-s'hi com "el senyor Wiesel, que va venir d'Auschwitz".

Que el canceller es va distanciar amb nitidesa tant públicament com internament dels crims del nazisme, Eder no ho

oculta pas. Però sí que el president de la CDU sovint va transmetre la impressió que els autors dels crims havien sigut un petit grup i que la majoria d'alemanys n'havien estat víctimes.

Al darrere d'això hi havia càlculs polítics. El període nazi li "dificultava increïblement la governació en les relacions exteriors", es queixava Kohl. Ell volia destacar les tradicions positives de la història alemanya i donava un pes importantíssim a la política històrica.

Quan el 1982 Kohl es va assabentar del projecte per construir un museu de l'Holocaust a Washington, es va preocupar. En les seves memòries de l'any 2005 escriu sobre els "jueus nord-americans" que haurien construït el museu. En canvi, aquella institució estatal prové del president Jimmy Carter.

L'oposició frontal al museu va ser descartada per Kohl, "això seria mortal", →

REINTERPRETANT A
JAUME I

8 artistes
8 cares del conqueridor

- JAUME MORA •
- BEBECA PLANA •
- JULIÁN LEÓN •
- EUGENIO SIMÓ •
- VICENT BARÓN •
- VICENTE ORTÍ •
- RAUL MARTÍNEZ •
- CARMEN ROMERO •

DE L'1 AL 9 D'OCTUBRE

ANIMACIÓ INFANTIL, CORRELENGUA,
CONCERTS, EXPOSICIONS, VISITES
GUIADES, HOMENATGE A ESTELLÉS,
ACTUACIONS MUSICALS...

Del 29/09 al 9/10

EXPOSICIÓ DEL LLIBRE VALÈNCIA

'Panoràmica des del còdex fins al segle XXI'

Sala Cívica Antic Mercat

Dissabte 8

CORRELENGUA 2016

20 h/ Arribada de la flama de la llengua a Torrent

22 h/ Actuació de Juja Teatre: Esquetxos. Plaça Major

Diumenge 9

PROCESSÓ CÍVICA AMB DANCADA I HOMENATGE A JAUME I

19.30 h/ Antic ajuntament

CONCERT BANDA SIMFÒNICA UNIÓ MUSICAL DE TORRENT

20.30 h/ Al peu de la Torre

Consulta el programa d'activitats
en www.torrent.es

→ va dir. En canvi, va encarregar al diputat de la CDU Peter Petersen (mort el 2005) que influís en el consell fundador del museu. Segons les dades, Petersen “havia d'ampliar la línia interna del museu, de la història alemany-jueva als crims que l'home podia causar a la humanitat durant el segle”.

Petersen s'havia format en una “institució educativa de política nacional”, és a dir, una escola d'elit nacionalsocialista, i de jove havia estat un nazi entusiasta. Segons declaracions seves, lamentava profundament aquell passat. Però li era manifestament complicat desempallegar-se dels patrons mentals de la seva joventut.

A canvi de la influència que desitjava el Govern alemany, Petersen va oferir al consell fundador peces per exposar i ajuda per accedir als arxius alemanys. A més a més, va fer campanya entre els col·legues del Bundestag perquè promoguessin la nominació de Wiesel per al premi Nobel de la pau. Així, en la qüestió del museu es podia “posar de part nostra els jueus nord-americans que lideraven el projecte”. El 1986, 84 parlamentaris van donar suport a la nominació de Wiesel. No se sap quants coneixien el càlcul de Petersen. Wiesel va rebre el premi.

Segons Eder, diversos membres del consell fundador li han assegurat que l'enviat de Kohl fins i tot els va temptar amb una oferta de desenes de milions. L'historiador aporta una nota de la cancelleria regional de Hessen, governada per la CDU, amb data del 8 de juny del 1989. Temps després, un funcionari presumptament va oferir al director del Comitè Jueu Americà “una ajuda alemanya” per al museu.

Al final el consell fundador va rebutjar els diners estrangers per principis.

Amb la inauguració del museu, el Govern alemany va abandonar els seus esforços. Per “motius d'autoestima”, com va anotar un assessor de Helmut Kohl. ●